

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnia huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

L. An, & Quid sit Descensvs Christi ad inferos?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

AUTOR. S. Hilarius ita contra Caluinum ait, lib. 10. de Trin. Lazarus in Abrahamis letante, in infernum chaos Christus timeret? Hac stulta atque ridicula sunt.

2. An tibi metuere infernum credendus est, dicens latroni: Hodie mecum eris in paradyso? 3. Dominus communionem et paradisi pollicetur; tu Christum in inferis sub pene tortore conclusis, Caluine?

1. Conuociferetur jam Caluino suo Beza in Matt. c. 26. & 27. in Luc. c. 22. Christus ingenti onere obrutus ire diuine; flammis inferni addictus; profundo inferni sepultus, aemusque periret.

2. Conclamet cum Caluino, & Beza, etiam Marloratus in Ps. 22. Christus in opere consilijs, &c. ut supra reddidimus. quest. 43.

3. Una in re & causa desperantis, infernaque patientis Christi, duas in factiones le scindant Calvinistæ, de tempore desperationis dissidiösè discrepantes: Nam Caluinus & Beza desperationis seu damnationis gradus sibi singunt; 1. Coepisse eam in horto; 2. Ruisse merlam altius in cruce, ad clamorem, Deus meus. &c. 3. Ad ultima absorptam ruisse, quando Christus æternæ mortis reus peragebatur ante tribunal Dei, sustinens irati Numinis judicium omniū severissimum. Ita Calvin. Institut. lib. 2. c. 16 §. 12.

Alii, ut Latimerus; &c. apud Fulconem in defensione translationis Bibliorum, aiunt, etiam post mortem in poenis inferni desperationē durasse ad usq; resurrectionē.

At hoc, an illud dicant blasphemiam & falsum utrumque est. Nunquā se se à peccato purgabunt, qui Christum ultimo de peccato arguunt. Quomodo

non cum potius in sceleratissimorum hominū classem coniiciunt? Enim uero talis qui est; desperatissimis poenis qui addictus est; prorsus inanissimus ab omnibus Sp. S. donis est, destitutus omnī fide, Spe, charitate, nudus ab omni virtutis praesidio vel ornamento: E contrà, aduersus diuinam Maiestatem diabolice superbiā plenus; aduersus justitiam, blasphemiam; aduersus gloriam, invidiam, & perniciem in his omnibus obstinatione: hoc est; nihil diabolo melior. Adeo, ut Heshusius scribit, *Calvinista in diabolum transformant CHR I STM.*

LUTHERANI vero consentiunt Calvinistis; ut supra docui ex Concordie Formula, in repetit. artic. 9. Ex quo Luther, Schmidlin, Epino &c.

Hactenus de Passo: cæterum de Mortuo Christo: presertim. quest. 62.

Q V A E S T I O L.

An, & Quid sit Descensus Christus ad inferos?

CALVINISTÆ quidam articulum hunc Symboli Apostolici permoleste ferunt. BEZA in magna fidei Confessione tam Gallica, quam Latina: GALLI Hugonotæ in Confess. anno 1560. HOLLANDI in Confessione Belgica, comprehensa xxx. articulis; cui SYNODVS Dordracensis anno 1578. omnes Hollandia Ministros subscribere precepit: &c. Hi, inquam, omnes censuerunt ita: *De Descensu ad inferos articulum extra Symbolis fines penitus ejercere optimum fuerit.*

Rationes huius tres afferunt. 1. BEZA in Apolog. ad Claudium Sanctens. *Quia per oscitantiam in illud irrepsisse videtur.* 2. Caluinus Institut. lib. 2. c. 16. §. 8. *Olim in Ecclesiis non fuit usitatus.* 3. Cartililet Academicus Cantabrigiensis lib. quem de hac questione edidit Londini anno 1582. *Quia heres in p-*sti-

*Siforam continet, quocunque modo explicetur.
Vbi fusè id probare conatur.*

Richardus Chænius Londini in quodam Anglorum conuenticulo se interfasse narravit Edmundo Campiano Martyri; in quo tentarunt Ministri illum de Descensu articulum è Symbolo ejcere, prescribere, penitusque extingue. Vide in Rationib. Campani. 8. Sed conatus caruit euentu.

LUTHERVS Tom. 2. Ienen fol. 49 a. Quicquid Isaías, c. 11. dicit de gloria sepulcri Christi: non credo tantissime Deo sepulcrum Christi, quanti est uaca helueta. Proinde. Non solum secundum animam sed etiam corpore & anima descendit ad inferos. Tom. 6. Ienen fol. 73. Sic & liber Concordie in repetit. art. Et Gallius in Catechismo. BENTIVS de Animam ergit descendisse & extinguit ait.

AUTOR. Articulorum Fidel Christianæ unum esse, nec insimum, de Christi ad inferos descensu controuertere, nefastum est; adeò certa S. Scriptura tecum, Act. 2. Non derelinques Animam meā ēnferno. Eph. 4. Descendit ad inferiores partes terre.

De Modo tamen' descensus à Theologis disceptatur apud D. Thom. 3. quatio 52.

De Articulo autem Symboli ita accipit: 1. Irenæus, lib. 1. c. 2. Origenes initio Periarchan. Tertullianus initio lib. contra Præream, & lib. de uelandis Virg. explicantes Symbolum, à sepultura transiunt ad resurrectionem, omisso Descensu.

2. Deinde Rufinus in explic. Symb. legit eam particulam & explicat; Sed monet, non haberi in Symbolo Romano, nec apud Orientales: implicitè tamen contineri: Quia ut corpus ad locum corporum, ita anima descendit ad locum animarum.

3. Cyrillus Catech. 4. & 14. Chrysostomus hom. 2. de Symbolo, eam legunt, & explicant.

4. Hodie recepta vbiique est; etiam

in Lutheri, Caluini, Brentij. &c. catolischis. Caluinus, ubi supra, hunc articulum in præcipuis ponit; sic & Centuriatores, Martyr. &c.

Quare tametsi S. Aug. Symbolum quinques exposuerit, libris quatuor ad Catechumenos, nec Descensus meminerit; tamen, ait S. Anshelmus lib. de profess. Sp. 8. summo contentu ab Ecclesia recipitur.

II. CALVINISTÆ variè Descensum interpretantur. 1. CALVINVS in Psychop. & B entius in Catechismo anno 1551. Descendit ad inferos, inquit, id est, absorptus est ab inferno. hoc est. Anima prouersa est extincta. Quod tamen de Christi Anima haud quaquam dictum intellectumue volunt. 2. CALVINVS Inst. lib. 3. c. 25. §. 12. Descendit, id est, horrore conscientia iratum sibi Deum cogitantia absorptus fuit. 3. CALVINVS Inst. lib. 2. c. 16. §. 10. II. 12. Descendit ad inf. id est, penas damnatorum sustinuit: Sic & Lutherus. 4. ZWINGLIVS in epist. tertia. Descendit ad. &c. id est, nec corpore nec anima; Sed effectu solo descendit, ut quod captiuos intartaro liberarit. 5. BEZA in Act. 2. & Bucer in Matth. c. 27. Descendit. &c. id est, sepultus fuit. 6. BYZERV in Ioan. apud Schlüsselburg. in Theol. Caluin. libr. 2. art. 27. & Wittakerus contra Duræum: Descendit. &c. id est, secundum spiritum recessit in paradisum.

AUTOR. Nos singula prædicta singularis questionibus discutiemus. Interim in tanta Variatione, hæc Calvinistæ carum sententiarum est summa.

1. Descendisse Christum in ipsum inferni barathrum realiter post passionem. 2. Descendisse in infernum, id est, sepulcrum. 3. Solum cruciatus inferni pertulisse; orcum verò non intrasse. 4. Angustias perpeccum in Animas sua, Quales damnati perpetuantur partim in hac, partim in altera vita. Hæc Parei; illa Perkinsi opinio est; qui & cæteras refutant.

L. Pri-

Primum esse dicunt falsam: Quia de eo nusquam illus Euangelista. 2. Quia non descendit Divinitas in orcum; erat enim, estq; vbiq;: Non Corpus; quia requieuit triduo in sepulcro; vnde & resurrexit: Neque Anima Christi descendit: 1. Quia nil de hoc Scriptura: Sed fuit in Paradiso: Iuxta id, Hodie mecum eris in par. Ideo ait: Pater in manus tuas commendabo Sp. meum, Luc. 23. id est, animam: secundum quam fuit in paradiſo, & Non in inferno. quia Non ut in eo pateretur: Non ut Patres liberaret: quia hoc fecit patiendo in terra; fecit efficaciam suam Diuinitatis ab initio mundi, non locali descentu ad inferos. Et Patres non erant in inferno, cum Inſtorum anima in manu Dei sint, id est: in finu Abraham.

Quidam statuunt descensum ad inferos post mortem; non ut pateretur, aut libera-re Patres; sed ut victoriam ostentaret, ter-rorem incuteret diabolis. Sed hoc nusquam in Scriptura. Et post mortem dicto, Con-summatum est, anima Christi quieuit in ma-nu Patris: &c. Hæc PARÆVS. Demum sententiam quartam statuit suam: SVADET, 1. ex Agonia, ex clamore, Deus meus. &c. 2. Ratione: 1. Christus animas & corpora debuit redimere; ergo & corpore & anima-pati: 2. Debuit nos ex cruciatis inferni liberare: ergo eo ipso prius tolerare. 3. Tacerentur iij cruciatus in Symbolo, nisi in hoc de descensu articulo subintelligerentur. &c.

Hæc ferè Theologia est ac sententia Pareana, hoc est, Caluiniana. Refero hæc strictim; omitto multa; refuto nulla: reseruo ad singulas quæſtiones sin-gula. SVASIONES reddam, ac di-luam quæſt. 52.

QVÆSTIO LI.

*An descendantis ad inferos Christi
Anima fuerit Extincta?*

LUTHERANI quidam disertè dicunt, vt BRENTIUS in Catechismo anni 1551. Descendere ad inferos esse penitus interire. Idem in Actor. c. 2. Chistum facit ita loquentem: Descendam in infernum: sentiam dolores inferni, & planè Perisse videbor. Id tametsi in Recognitione pag. 18. de inferno sciens deli-ret, & eum in Catech. anni 1552. Sepulcrum esse velut; ilidem tamen pag. 15. ita Christi Descensum distinguunt cum Vb. queratius, quo uipse prout pse Christi ad in-feros descendens duplex fuit: 1. Cum adhuc corporalem in terris vitam agens, suscepit dolores inferni. Hoc au-tem præcipue factum est, cum in cruce clamauit, Deus meus. &c. Hic enim clamor significat, Christum doloribus inferni obrutum, & flammis eius accensum fuisse. 2. Cum mortuum depositus est de cruce, & in terram ita sepultus, ut VIDERETVR PRORSVS INTERIIS-SE: Hoc autem est Descendere ad inferos, videris prouersus & omnino EXTINGVI.

CALVINISTÆ iuxta cum LUTHERANIS sentiunt, vel ipsam Christi Diuinitatem passam ac mortuam fuisse: Quantò minus vita quic-quam relictum Animæ tribuerint? Vide suprà, uest. 16.

ANABAPTISTÆ sentiunt, Descendere ad in-feros esse interire, extingui: Et Christi anima interisse docent; Verum postea reuicitam reuixisse. Ita apud Bayum lib. 1. Insti utionis Religionis c. 214. At 1. Viam id Atheismo aperit; pugnat Concilis, & S. Patribus. Tell. l. 4. de Christo c. 14. 2. Democritus, iesit Laclan-tio lib. 7. Disput. Insti. c. 7: animas cum corporibus dissolui ac perire afferunt; Quem Plato reuincit de ani-mæ immortalitate differens. Anabaptistæ ergo sunt Democratistæ: Forumque affines Lutherio. Caluinistæ.

CAELIVNVS in sua Psychopannychia, ab Anima Christi mortui semper viuente docet Iustorum quoque animas non dormire, id est, non extingui morte: euidenterque Anabaptistas conuincit, dicentes, dormire ani-mas, id est, extingui. Verum ita argumen-tatur, ut sentire cernatur, ab inferno animam absorberi, esse animam extingui. Sic enim ait: Anima Christi vitam suam nunquam perdidit; Cur? Quia Patri commendata, non poterat non salua esse. Verum est. Id voluntaria: Non derelinques animam meam in inferno. Act. 2. Nam anima eius divina virtute suffulta est, ne in perditionem ruoret. Ergone quæ non sic suffulta fuerit; perit: ut reprobata anima?

AUTOR. Negat quidem Caluinus sub finem libri, Animas impiorum in-teri.